

Cort Reial, 7, o les voltes d'en Rosés

JORDI DALMAU > TEXT

PERE DURAN > FOTO

La façana pot ben ser considerada com aquella part d'una casa que té el noble encàrrec de plantar cara a les adversitats de tota mena. Vista així, ha de ser l'última peça de caure, com ho fa el rei en el joc d'escacs.

En aquest barri, uns gironins molt antics varen edificar-hi uns bons casals tot guanyant terreny al riu Onyar, esvalotat sovint, amb la qual cosa les façanes feien bones pràctiques de plantar cara. A la boira reculada de finals del segle XIX aquí hi havia un Café Español i un teatre que donava acolliment a l'Asociación Dramática Moratín. Ja al segle XX, als anys trenta, la casa del carrer Cort Reial, número 7 –puntualment i familiar, voltes d'en Rosés– va ser la seu de la Lliga Regionalista de Catalunya, l'anomenat partit d'en Cambó. El juliol de l'any 1936 quedaria marcat al calendari com un dels fulls més tristos de la història de Girona, i aquesta casa va canviar d'estadants i de color polític: el començament de la Guerra Civil va mudar traumàticament la possessió de la clau del local de les voltes d'en Rosés, que va passar a ser la seu d'una organització política integrant del Front Popular.

Durant un llarg període, en temps de la guerra, aquí mateix, va haver-hi un saló de ball, el Triqui-Triqui. Després dels tres anys de guerra aquesta casa va viure un altre reemplaçament. Des del carrer s'havia de contemplar com s'anaven succeint els inquilins, amb el pas del temps. Ara li tocava el torn a l'Obra Sindical 18 de Julio. Va haver-hi també un consultori mèdic, als primers anys de l'arrelament de la Seguretat Social. Uns anys més tard va estar aquí el Conservatori de Música Isaac Albéniz que, a la vegada, va donar acull als assaigs de la Capella Polifònica de Girona i de la coral Saba Nova.

La valentia de la façana és comprovada i admirable. Ben diferent de sostres i parets de la mateixa casa que, després d'haver donat tantes hospitalitats, varen entrar en una degradació irreversible i els va arribar la seva hora dels adéus. Però al mateix solar hi ha renascut un nou edifici a l'empara de la ja històrica façana que segueix dempeus, impertorbable, emblema i testimoni de l'acolliment que torna a començar: ara a Cort Reial número 7 s'ha obert la nova seu del Centre Cívic Barri Vell-Mercadal, amb aires de renovació, una instal·lació modèlica.

Aquest és l'esperit edificant –en tots els sentits de la paraula– que s'ha de fer interminable, com a metàfora d'una ciutat que s'esforça a pregonar, senzillament, que la vida continua.

